

Santa Margarida del Pla

Castellgalí

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Vall d'Artigues. Camí de Santa Margarida.
Emplaçament Des del nucli s'agafa un camí cal a cal Flequer

Coordenades:

Latitud: 41.67536
Longitud: 1.81968
UTM Est (X): 401753
UTM Nord (Y): 4614406

Classificació

Número de fitxa 08061-13
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern Barroc Neoclàssic
Segle XIII-XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Darrerament s'ha esfondrat un mur de la zona de l'antic convent i l'estat és perillós.
Protecció Inexistent
Número inventari IPA nº 16424.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. Palau Episcopal. Carrer Santa Maria, 1. 08500 VIC
Autoria de la fitxa Cortés Elía, Maria del Agua
Data de registre de la fitxa: dt., 23/05/2006 - 02:00

Descripció

Església de planta rectangular de la que només es conserven els murs laterals, la façana i la capçalera; no existeix la teulada. Al costat de migdia hi ha unes dependències adossades amb dues voltes de canó a la base i que es troben en molt mal estat ja que amenacen ruïna. Encara es conserven part de les motllures barroques a l'interior de la nau a la part d'on arrencava la volta fetes al segle XVIII, quan es modifica l'estructura de l'església; també resta el paviment de rajola cuita catalana en mal estat. Hi ha restes d'un campanar d'espadanya, de les escales del cor i de la sagristia que conserva la porta allindada amb la data 1772. També s'hi poden veure els forats d'un antic retaule a la paret de l'altar major. Té altres edificis situats al seu entorn, un dels quals correspon a un antic convent i del que encara es conserva una volta de pedra, un forn de pa i una cuina; davant de l'era hi ha les ruïnes de cal Borrós; i les de cal Pons al peu del camí de la vall d'Artigues.

Observacions:

També coneguda com Santa Margarida del Pla o del Mon. A l'entrada a la capella hi havia una rajola al terra amb una petjada d'un nen, feta segurament perquè un nen la va trepitjar quan encara no era seca. La gent deia que era la petjada del Nen Jesús i feien que als seus fills posar el peu per guarir d'una malaltia o que creixés més fort. Malauradament va desaparèixer en la profanació per la Guerra Civil. A l'exterior, en un cobert, hi ha una tina circular.

Història

L'església apareix citada el 1225 (Pardo, 1987). Acol·lí un petit priorat de monges de la regla de Sant Agustí. Cap al 1402 es té notícia (Pardo, 1987) que sor Agnès Pedrinyà de Santa Margarida ingressà al priorat de Sant Cristòfol de Manresa. Probablement això provoqués el fi de la col·lectivitat religiosa. Al 1772 (inscripció a la llinda de la porta de la sagristia) es canvià l'estructura primitiva: s'allargà la nau, s'aixecà el sostre i es decorà l'interior amb motllures barroques de les que avui se'n conserva la part d'on arrencava la volta. Al 1936 fou profanada i el 1958 s'ensorrà la volta. Amb les pluges de la tardor de 1999 es va enfonsar la paret de migdia del conjunt de l'ermita. El 15 octubre 1995 es va recuperar la campana. L'aplec es va recuperar el 1991 gràcies als amics del Museu de Castellgalí i es celebra un cop a l'any.

Bibliografia

Gavin, J.M. (1979) Inventari d'Esglésies. Vol. 5 Bages. Arxiu Gavin. Barcelona. AA.VV. (1985). Catalunya Romànica. Vol. XI, El Bages. Fundació Enciclopèdia Catalana. Pardo, D. (1987). Història del Bages. Parcir. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya , 1985., Fitxa nº 16424.

